

Joh. 17: 24-26:

Jeesus rukoili ja sanoi:

"Isä, minä tahdon, että ne, jotka olet minulle antanut, olisivat kanssani siellä missä minä olen. Siellä he näkevät minun kirkkauteni, jonka sinä olet antanut minulle, koska olet rakastanut minua jo ennen maailman luomista. Vanhurskas Isä, maailma ei ole sinua tuntenut, mutta minä tunnen, ja nämä, jotka ovat tässä, ovat tulleet tietämään, että sinä olet lähettänyt minut. Minä olen opettanut heidät tuntemaan sinun nimesi ja opetan yhä, jotta heissä pysyisi sama rakkaus, jota sinä olet minulle osoittanut, ja jotta minä näin pysyisin heissä."

Saarna

Jos nyt pyytäisin sinua omin sanoin kertomaan, mitä äsken kuulemastasi evankeliumista jäi mieleesi, niin voi olla, että sinulle kävisi samoin kuin 7.luokkalaiselle pojalleni. Hän sanoi: Äiti, voisitko lukea siitä osan uudestaan? Vaikka hän oli koettanut kuunnella tarkkaan, hänen oli vaikea käsittää, mistä siinä puhuttiin.

Tänään tulee kuluneeksi 19 vuotta siitä, kun minut vihittiin papiksi. Siitä huolimatta koen usein samalla lailla, etteivät lyhyet Raamatun tekstien katkelmat helposti avaudu ymmärrykselle. Tarvitaan syventymistä laajempaan tekstikokonaisuuteen ja taustatietoja. Viime kädessä se on Jumalan Pyhä Henki, joka avaa meidän ymmärryksemme Raamatun sanalle.

Johanneksen evankeliumi eroaa sisällöllisesti ja muodollisesti monella tavalla muista evankeliumeista. Esimerkiksi helatorstain aihe, kertomus Kristuksen taivaaseen astumisesta puuttuu evankelista Johannekselta. Siitä huolimatta evankelista rikastuttaa omalla näkökulmallaan Kristuksen taivaaseen astumisen merkitystä.

Äsken lukemani kohta on pieni osa Jeesuksen jäähyväisrukousta. Ennen ristikuolemaansa Jeesus jättää jäähyväiset seuraajilleen ja tahtoo lohduttaa heitä. Pysähdy hetkeksi miettimään, millaiset jäähyväiset itse jättäisit eron hetkellä, jos olisit lähdössä pitkäksi aikaa pois? ---- Jäähyväisrukouksessaan Jeesus opettaa tärkeitä asioita Isä Jumalan ja Hänen välisestä suhteesta opetuslapsilleen. Jeesus rukoilee heidän puolestaan ja pyytää Jumalan varjelusta heille.

Jeesuksen jäähyväisrukous liittyy helatorstain teemaan:

”Isä, minä tahdon, että ne, jotka olet minulle antanut, olisivat kanssani siellä missä minä olen. Siellä he näkevät minun kirkkauteni, jonka sinä olet antanut minulle, koska olet rakastanut minua jo ennen maailman luomista.”

Jeesuksen jäähyväisten tärkeä viesti meille on: **minä olen keskelläne, vaikka ette minua näe.** Se, ettei näe Jeesusta, on ollut kautta aikojen monelle uskon este. Ajatellaanpa asiaa pienen lapsen näkökulmasta. Ja siitä näkökulmasta, että jokainen meistä on joskus ollut pieni lapsi. Vauva kokee eroahdistusta, jos joutuu liian pitkäksi aikaa eron äidistään tai isästään. Ahdistus johtuu pelosta, ettei äitiä tai isää enää ole, jos hänen katsettaan ei tavoita. Pienet lapset opettelevat pikku hiljaa luottamaan siihen, että vanhempi on olemassa, vaikkei häntä joka hetki näe. Monelle taaperolle riittää kesken leikin pelkkä vilkaisu oman vanhemman kasvoihin, minkä jälkeen lapsi voi jatkaa luottavaisin mielin leikkiänsä.

Jeesus tiesi, että opetuslapset tarvitsivat myös vahvistusta eroahdistusta kestääkseen, vaikka olivatkin aikuisia. Hän tahtoi valmistaa opetuslapsia sitä aikaa varten, jolloin he eivät näkisi Häntä enää kasvoista kasvoihin. Hän tiesi palaavansa Isän luo taivaan kirkkauteen. Niinpä Jeesus loppuun asti tahtoo varustaa ja valmistaa opetuslapsia eron hetkeen. Rakkaiden ihmisten luota lähteminen on vaikeaa kenelle tahansa. Moni meistä on miettinyt oman elämänsä jäähyväishetkissä, miten yhteys säilyy eron jälkeen.

Me tiedämme omasta elämästämme, että yhteys säilyy vain, jos sitä vaalitaan. Jeesus opetti seuraajiaan ylläpitämään yhteyttä. Isä Jumalalle kohdistamassaan rukouksessa Hän sanoo:

”Minä olen opettanut heidät tuntemaan sinun nimesi ja opetan yhä, jotta heissä pysyisi sama rakkaus, jota sinä olet minulle osoittanut, ja jotta minä näin pysyisin heissä.”

Jeesus tahtoo, että meillä on yhtä hyvä olla kuin Hänellä Isän luona. Sen tähden Jeesus rukoilee seuraajiansa puolesta, että nämä pysyisivät Hänessä. Miten Jeesuksessa sitten pysytään?

Tämä helatorstai on yksi reformaation merkkivuoden tapahtumapäivistä, joten annetaan evankelista Johanneksen rinnalla Lutherille suunvuoro. Lutherin mukaan yksin usko riittää siihen, että ihminen kelpaa Jumalalle. Kristuksessa pysytään siis uskomalla, että Jeesus Kristus on maailman Vapahtaja. Kristuksen sovitustyön tähden me olemme saaneet syntimme anteeksi ja tie taivaan kotiin on avattu meille.

Evankelista Johannes sanoittaa asian näin: *”Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita, mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei uskonut Jumalan ainoaan Poikaan” (Joh 3:18).*

Ihmisen tulee uskoa Isän lähettäneen Pojan, ja antaneen tälle vallan tehdä eläväksi tai tuomita kuolemaan. Ratkaisevaa on, miten ihminen vastaa Jumalan Pojan kutsuun. Se, mitä sen jälkeen tapahtuu, on vain tuomion toimeenpanemista. Tuomion hetki on silloin, kun kutsu kuullaan, kun ihminen kuulee Pojan äänen. Evankelista Johanneksen mielestä se aika on nyt.

Me olemme kuitenkin pohjimmiltamme täynnä itseämme ja kuvittelemme ansaitsevamme Jumalan armon ja pelastuksen. Luther puhuu ristin teologiassaan siitä, miten Jumala antaa usein meidän sotkea elämämme, ja suorastaan nöyryyttää meitä, jotta ymmärtäisimme oman syntisyytemme. Luther piirtää totuudenmukaisen kuvan meistä: emme ole mitään uskon sankareita, vaan ihmisiä, jotka kärsivät omista ja toistemme synneistä monella tavalla. Vasta kaikkivoipaisuuden harhan menettäneenä huudamme Jumalaa apuun. Vasta kärsivinä, pelokkaina ja ahdistuksissa janoamme Hänen armoaan. Armo on Jumalan lahja, joka saadaan. Sitä ei voi ansaita.

Ja sitten kun on itse saanut kokea armoa, sitä tulee viljellä ympärilleen. Tänäpä istutamme symbolisena eleenä armon kukkia keskelle keravalaisten arkea, kun tämän messun jälkeen kirkonmäellä kukkaistutuksista muodostamme sanan ARMOA! Muistutamme itseämme ja lähimmäisiämme siitä, että Kristus odottaa meidän armahtavan toisiamme, koska Hän on ensin armahtanut meidät.

Kristus rukoilee seuraajilleen rakkautta, jota Hän itse on saanut kokea Isä Jumalan taholta. Kristus elää meissä, kun osoitamme rakkautta toisillemme. Luther kirjoittaa: *”Kuule mitä minä sanon: sinä et voi rakastaa Jumalaa, ellet rakasta ihmisiä. Rakas Jumala, mikä paratiisi olisikaan maan päällä, jos me vaan rakastaisimme toisiamme!”*

Jäähyväisrukouksessaan Jeesus siunaa opetuslapsiaan. Siunaus tarkoittaa sitä, että haluaa toivottaa toiselle kaikkea hyvää. Kun siunaat toista ihmistä, pyydät, että Jumala pitäisi hänestä huolta. Eron hetkellä siunaus on erityisen tärkeää. Osoitat rakkautta siunattavaa kohtaan, ja luottamusta siihen, että vaikka itse et enää voi pitää huolta hänestä, Jumala voi. Nyt ja aina.